

CHƯƠNG 9

Chiều nay không biết bà Bảy mớin ôiñâu ñem vềmoá löôi dao baw, beàngoai thì ñaicoiđau set ăn làm rằm, ñhông nếu biết kheiro mái thì cũng con cáo rầu ñô ñôic. Rồi bawbat ông phải tằm rôi ñôic ñoing trôic chông mớoi phuit, ñeácho chôn rầu ñoimeim ñaing deácao, chôicon không thì löôi dao baw ñaw chiu cho thau với baw rầu ñay ñay. Thiét larkhoácho chông con của toá hết sôic, ñoi xong môá câu giôn chôi yinhô, hai với chông lai nhìn nhau côi khuc kích ñhõ con cái tuá thanh xuân, khiên cho ông Bảy Ngai nhìn bawcang thêm ñhông không biết ñeáñau cho hết.

Lần ñay cũng khailau keátôkhi bò Sáu cấn ñen giô, bawmôi coithôi giônôin ñoc ông lo cáo rầu ñeácon lo ăn tét. Dôôi ảnh sáng của ngoin ñen ñau, khi máy sôit rầu giannua vôi rôt xuông, thì ñeáloara hai cái vanh môá khoáheo ñhain nheo, làm cho baw ñhông long muôn sa ñôic mắt. ñhông bawraing ñan lai, rồi ñoi ñhoi

- Rầu mớic kieu ñay mawán maw kho vawvôi rau gheim, khi ăn xong con côiñôic ñhay xuông rạch trâm caibuoi không biết coi hết hoá chóa, chôi làm sao mawrôi rây cho sách ñay ca. Vay mawông cũng ñaim ñeánoimóc tum lum, y ñhõ laurầu của ông Trông Phi chác máy ñeá ñhoi nhìn thấy ông cũng sôic.

Ông côi khac khac trailôi:

- Mình ñoi vay chôi "nam tu ñoi như". Toá maw không ñhõ baw rầu ñay, thì chác tôi giônay cũng chóa coi ñôic hai cáo aio ñeá thay, chôi ñhông ñoi chi coi với con, coi ñhac coi côi ñang hoang, hay con ñan chaw ñoing.

Nghe ông ñoi môá câu ñay tình nghĩa ñhõ vay, làm cho bawcain thấy bao ñoi côi ñhoc phuit chóc bing tiến tan, mawchac con lai môá thoi hành phuc gia ñhinh ñang ñoi vawem ai. Baw thêm ñoi môá ñoi côi trong bing toá, ñi ra ngoài meivai muic môá gaio ñôic môá, ñhinh ñem vôi cho ông rôi ñeá mắt rồi cáo rầu luôn ñeá thì baw ñoi coi tiếng la lang chôi loi ôi ñhông Bô ñgôia giap với chôi ñau ñat của con ñoi ñang làm. Ông Bảy Ngai ñoi ñhinh chây tôi ñeá coi chuyen gì, ñhông bawcain lai bieú chôi môá chut xem sao. Vì ñay giônem re không thấy ảnh ñuoc ñaw hết troi. Hay laur máy ông ñi vawaim sát ai, chôi ñroi côi ñoi thì ñaw ñay cũng bôt.

Hai tiếng aim sát ay ñhõ môá thoi tai ông. ñoi aim ảnh con ñoi ñoi lo au không con cô man ñaw mawkeara cho xiet. Ngay ñaw cũng vay baw côi ñoi ñoi ñau, ñoi ñoi ñoing thoi heo lanch cho tôi ñhõ thanh. Heámôá khi coi ai ñhac tôi hai tiếng aim sát, thì seicoi môá ñoi chet chôi kem theo, côi khi con làm chet lay cho ñhông ñeá ñeá ñau xanh vôi toá. Baw giaic ông Bảy Ngai nghe ñhõ laur coi môá ñong ñeá ñang chây ñoi xuông song lóng, làm cho trái tim ông hoá hoáp, ñen gõong mắt xuất ñhain môá hoá, rồi ñoing ñhõ ông ñang meá lai khiên cho bawcung lo sôic trong long, ñen baw nhìn ông ñoi ñhoi

- Sôic ông con yeu làm. Thoi xôic thêm môá mieing ñau của ñay cho koi. Rồi mình chôi coi ñhông ñhinh xem sao, chôi ông chây ñi lên ñoi giôa lúc ñay làm cho toá lo làm.

Ông nhìn baw rồi hoá lai:

- Sieu thuoic ñam hoá chieu mình coi sac giuom toá chóa? Xuông rôi giuom toá môá chein. Thang thuoic sau chác phải ñi kiem thêm môá môi voi me chua, với vai goic ôi ñhinh lau ñam ñeá môi ñhõ trôidôt ñôic cái cấn beinh ñin lanch ñay!

Khi ông vừa uống cạn một chén thuốc nam, thì ông ngoài nhà choả bô ngôia nhà coi vai anh nước báp bung chảy lên, tở trên kinh Bả Nhuôm cũng coi vai cây nước nặng chảy xuống, khiến cho ông bị kích nỡng tinh thần nên không thể ngỏ yên, ông ben chớp với cây nước lên tay mỗi lờa, rồi cảm cây máu trong tay bằng mình trong bóng đêm muômôt.

Ba thấy vậy không cain, mà chæ noi với theo:

- Cain thần coi chõng teinghen ông...

Con lai nhà một mình với mấy nờia con, bả hết hẻi cõia nhìn ra sản, rồi bieu con nờilo bắt nời cõm nẻp lên bẻp. Không biết nảu nẻilam chi, vì mấy ngày nay ba nờia nờinảo than õin cõm nẻp quaiảin không nời nờia. Những nờilo là một thói quen của bả và của những ngõõi nặng ói trong cái xoim Cai Cao hiện giờ. Hẻi coi nờing tỡnh gì thì lo thu sản một nời cõm nẻp trõõc cho chæ ản, chõu con không rui gặp Tây nời ruõng, coi khi phải chảy tron tõi hai ba bõa...

Mấy lúc gần nảy bả cũng cain thấy trong ngõõi hay mẽt mẽt, nhõit la ngay choả nời vẻt thõng Sảu cain, dõõng nhõ nải coi vai sõi dảy thần kinh bị huỷ hoải thêm, cho nên nờilam cho bả te dõic xuống tõi báp chõn, và cái lõng thì lại gư thêm chũt nờia. Mảic dảu bả nải biết roinhõ vậy, không không dảm nời lai với ông, vì sõi lo lảng rõi chõu bả nời lên nhà thõng trõilai.

Bả bõng coi trầu ñi lai gẻạ ngỏi tẻm một miẻng nờia vào miẻng nhai cho võng bung. Trong khi nờithì với chõng thàng Huy nải thõic dảy lúc nửic tõi nảy giờ nờia chầu nời nải hõn một tuỏi rồi mải vản con ngảim vuõda nhai choic trạch. Tảt cain hõng tiếng nờing nờinỏi nải lảm cho cain nhai của bả chim xuống trong nỏi cõ quainh mõng lung, khi ngỏi bả sỡng nải coi tiếng sỡng bả vảm, và tiếng chim Bẻm Bẻp gỏi nhau trong cõn nõõc lỏn.

Tiếng choi của nhõ bả rỏn tở xa võng lai, tẻo thanh một ảm thanh hỏn nỏn lảnh lung, khiến cho mấy chũc nỏc gia õi trong xoim Cai Cao nải cõia mình thõic dảy. Tõng ảnh nẻm dảu muu hiu hỏt nõõc thỏp lên, hình nhõ phỏn nờing ai nảy nẻu sõi sẻt, cho nên chæ ngỏi õi trong nhai nẻi chõng nghe tin tõi, ngỏi trõm mấy ngõõi gan dai thì mõi dảm nỏt nước chảy ñi lai nặng nảy giờ

Bõng tẻi vản con dảy nải phũ xuống xoim Cai Cao, trong lúc bả con nặng lo sõi, thì ảnh nước của ông Bả Ngỏn cũng vẻa vẻt tõi. Ba mau mản hoẻi võng ra:

- Chuyẻn gì vậy ông?

Ông dửi nước tảt rỏi mõi trỏilỏi:

- Mảý ông nải vẻi ảm sỏt gẻt chẻt thàng Tỏ Chõi rỏi bảõi!

Bả thàng thỏi kẻu trỏi:

- Nhõ vậy rỏi bõi với bõu con nờilai cho ai!

Sau tiếng la rửng rỏi bả chõit, hai với chõng gia nhìn nhau không nỏi. Tiếng choi vản con sủa rỏi rỏc xa xa, mõi sõi yẻn lảng bả nảu trõilai, mản nẻm ky bẻ bao trum, tõng tiếng giỏirít ngỏi nảu hoẻ tõng cõn nghe ải nỏb, nhõ loải quẻ huẻi mả chõi khiến cho những ngõõi yẻu bõng vớa phải run mình sõi hải. Bả nỏt vỏ một chũt nõõc cỏt trầu, rồi hoẻ tiếp:

- Mảý cái vui nhõ vậy không biết anh Nảm Chẻu coi hay chõa? Phải chi mình gặp ảnh nỏi nải, cain mảng gì mả cõi gẻt dản bõn bải hoải thì con ai dảm ñi theo hoẻ nờia!

Ông Bảy Ngàn ngoi trái ngắm một hồi, rồi nói nhỏ:

- Việc này anh coi biết hay không thì cũng vậy thôi. Bồi quyền giết hay tha lâu do người khác. Thanh phần của anh là tiểu tởn, cho được gia đình ngoài này theo cách mạng thì cũng vẫn bù hoàng thì, chớ anh cũng chớ năm nớ có một chốc vui gì nếu coi quyền tha hay giết!

Ba thân thối hỏi:

- Ông... mà hỏi giết bằng cách nào vậy ông?

Ông nói giọng buồn buồn:

- Thì cũng chém đầu nhỏ tởn trước tôi giờ rồi rồi cay lên khay ăn một bữa ăn viết gian, làm cho chòm xóm cũng nóng lòng không ai dám nói!

Ba chếp miếng than:

- Giết ông thì không nói chi. Giết oan thì làm sao nên mạng nớ này!

Hai vôi chông gần nhà mắt nhìn nhau trong im lặng. Sau rồi bắt hỏi tiếp:

- Ba con mình ở đây có tính làm cách nào nếu phải sẵn sàng chờ đợi ông?

Ông bập thềm hỏi thuốc nớ, rồi nói:

- Hồi này bà Mồi Tháp coi hòa cho bà vẫn tởn nên nóng tâm cái hôm, con thằng Ba Trông thì nhà này về xa cách bua, cò, nức thì lại này rồi. Tôi nghiệp chết bắt này kýt nhỏ vậy, cho nên trong nhà không coi nớ có một nóng thì làm sao nói nên vẫn chờ sẵn sàng!

Ga bắt đầu gây canh một, sang canh hai. Tiếng xe ngựa của ông Bỉnh Bo chạy chuyễn đầu trong loa này vọng nên nghe mồm mồm, troi lẫn cùng tiếng "tuva" nói bên bãi Phôi Vàng rứt lên rồi rứt, ta ra một chuoá âm thanh buồn bã lại lung, mà năm năm năm mắt người ông Bảy Ngàn cũng nên nghe rồi cái

Khi tiếng gậy gây thục canh tở, thì ông này biết chán trôi năm này ngang chặc cũng sắp sáng rồi rồi, chặc con tan chông hai năm thuốc nớ thì chết mất. Ông ngoi dậy rồi mắt, rồi cảm con cuối thì ra này bỏ nớ lo, mà hỏi chiều nhìn nớ mai rong, biết chặc thế này năm nay cái tởn ở dưới sông sẽ lên ăn mồm trong này con mông này nhỏ thông lại

Qua nhà nhỏ này một cái lóp coi tôi này kí lo tởn sang, cái lóc, cái róc cũng buồn. Sau khi lữa ra vai con cái lóc con mồm, này chớ sẵn, nớ vào cái khắp da lồn rong bột. Con lại bao nhiêu ông biểu bắt bồng hết lên trên năm mà làm vai mồm này mồm côm, trước lại này cũng xong sau thì cho này người phải sẵn sàng bữa cơm luôn thế

Ba sắp đặt cho con Nôi lo phải với bà quay năm lên trên năm mà vai chực lít gạo. Rồi bắt đầu với chông thằng Huy bữa này ở nhà chớ nớ coi này này, rồi chông vai bữa nớ em rồi này thì ra cuộc coi cũng chẳng muốn. Bồi xem Cai Cao mồm toic tang vẫn con, thời buổi này người ta chặc cảm thục với nhau một chút, thì bữa ăn viết gian coi thớt rồi thanh nhỏ chớ, chớ nớ nói chi tôi cái chuyễn gì trong này, rồi lại một canh tang thông, mà những người này làm cách mạng hiện này hỏi này hàm hỏi

Ông Bảy Ngàn con này suy nghĩ mông lung, thì bà ngoài nói:

- Thôi... thôi với con Nôi trước thì nghe ông. Ông ở nhà chông này thấy trong người coi khỏe, thì chạy lại này một chút coi ba con mình tính tôi này rồi.

Hai vôi chông giao ñông nhìn nhau trong nỗi nghein ngạo, rồi ồng vãn một ñieu thuốc ñũa len một báp. Sau ñó ồng ñi lãn ra ngoài bên xuống, ñe xem lại coi chông náo coi thekeib lãn xãm trett ñöôc. Về lúc ñó coi ồng Hai Tánh nhai ñi cách ñoi chông ñãm công ñat be ñông, ñang ñi rồi lãn dôi meikinh kêu vôi lãn hỏi:

- Làm gì ñoi anh Bãy?

Ông ngöôc lãn hỏi lại:

- Ủa... ai nhö anh Hai ñoi hai Rãnh hoin ghe xuống ñöôc chôi anh. Chiec xuống của tôi cũng tôi kылap ñau chai rồi ma chóa mua nó ñũa ñây. Thiệt tui mình ñi ñây thiệt rồi cũng khoá hết biết, làm cho tôi chiec xuống ñaimit nãi hết tròn, vậy ma chóa coi ma ý lýt ñau chai ma cũng mua không nó ñũa!

Ông Hai Tánh ñi theo ông Bãy Ngãn voin ha, ñông ngoi xuống giao thay bun ñat con dính tem lem, ñen böôc ñang ra cây cau san ñöôc ngoài rĩa. Con ông Bãy Ngãn thì lo ñi xuống bẹp quô một ñấm cui lốc, ñoin vôi bẹp ñot riet cho ñm ñöôc mau soá. Ñe chông chãm bình ñöôc xong xuôi thì ông Hai Tánh cũng vôi vôi tôi. Hai ông ngoài ồng ñöôc trau tuy ña ñau, ñông chát chát vãn con phang phat chut hõng thõm. Ông Hai Tánh hỏi:

- Trau hieu gì ma coi bo khai quai vầy anh? Phải trau Ky Chöông hoin?

Ông Bãy Ngãn vui veitrai lói:

- Ñâu ma phải; làm gì rồi nó ñoi Trau này la trau hieu hai con Cua, mỗi ra ñông khai lam.

Ông Hai Tánh than:

- Ô ñang tui này ngay nay thuốc giáy gì cũng hết sách tròn, vậy ma trong ñau không con một các!

Ông Bãy Ngãn mõi bị thuốc ñũa ra, rồi ñoi:

- Ñâu... anh vãn ñoi ñieu thuốc này coi.

Sau khi báp ñöôc vai hỏi, ñing chông ñöôi tành. Ông Hai Tánh hỏi:

- Thuốc Mõi Cây ha?

Ông Bãy Ngãn cöôi ñam trau lói:

- Hoin phải; thuốc Giöng ñoi Toá mỗi trong ñoi ñâu hoin chuc cây ñi ngoài choá go tra Bo Ñe Ñe huít ñöôc chác ñấm tôi toá phải trong khai hoin một chut.

Ông Hai Tánh hít thêm vai hỏi ñũa, rồi lim ñim cặp mắt một chut mỗi chöu trau lói:

- Cũng ñöôc; thõm khoi ma hoi nhei... Anh coi này hoi hoin. Böa náo cho tôi xin chut ñanh coi.

Ông Bãy Ngãn xãng xãi trau lói:

- Coi chöu Thuốc giöng của ngöôi ta ma Hay la ñe ñoi gieo san, rồi bâu thuốc con cho anh luôn, chöu ñoi ñang nha anh sôi giöu ba con ga không lãn, phãn phải lam gian che ñang, con không thì ñoi chet.

Hai ông ngoài lam ñinh một hỏi. Böing ông Bãy Ngãn hỏi:

- Cho ñanh em tôi tin anh mỗi hỏi thiệt. Vầy chöu ñang Tô Chöi chet oan hay ông vầy anh?

Ông Hai Tánh buồn bã ñi nhìn tröôc nhìn sau, rồi mỗi ñoi:

- Cái ñoi thì làm sao tôi biết ñöôc. Ñông chem giết ñöôi vầy làm cho bâu con mình hoang mang quai!

Ông Bảy Ngain trầm ngâm một hồi, hồi tiếp:

- Anh ông anh nội thấy miếng bèo của tui nời nời pháixong chóa vậy?

Ông Hai Tinh thौरa, nời:

- Xong nầu maixong, chæ môi nham nham thौर. Nhờcon với nời gioi; hôm mua rồi ñi gặt mớin thêm mớin nười, chớukhoảng thì cũng nời rồi.

- Nghe nời hai với chông góic ôi nầu Bình Nời phải khoảng?

Ông Hai Tinh suy nghĩ một hồi rồi nời:

- Thì nghe ngóoi ta nời vậy, chớitờkhi khám liếm cho tôi lúc ñi chôn, chæ thấy còimột mình con với nời chớicóthấy ai nờ nầu maibiết.

Ngoi nời chuyen thêm một hồi nờ. Ông Bảy Ngain hỏi:

- Tình hình lòng rày cõigì lại khoảng anh?

Ông Hai Tinh chæm rầu lác nầu:

- Chóa biết. Nhờng mình cũng phải thuisain vai giai nẹp cho chæ. Vì mỗi lần hỏi vềtrờgian nhõ theanày, tôi nghi theanào cũng cõinành lờn sạp xay ra.

Boing chiều tởtởnhuồm xuống vòm ñất Cai Cao một mau chừ uidoi, ông Hai Tinh ñờng ñẩy xin hai một năm lácch rồi bõic ra về. Khi ông nhung mình ñeà nhẩy qua con mớing xeo lại lam cho ông Bảy Ngain khoảng khoi chænh long, khi nhõu lại cuối ñời của ông sao quai truan chuyen, chæ biết sống lain luit õihõng vòm, biết ñeà bao giõimới ñõic một cuộc sống bình yên, ñeàtrong những buổi chiều tởing sẽ chầu nời chầu ngoai ñi chõi, hay ngoi với những ông bần gia ñeàcung nầu với nhau vai maim cõitõing.

Baibõic lên, hỏi:

- Ủa... anh Hai Tinh vềrồi haioảng?

Ông bảy Ngain meà mớitailõi:

- Ôi... anh ñi vềrồi.

Baohỏi tiếp:

- Anh ñi lai chõi hay cõivieic gì khoảng?

Ông thौरa, rồi nời nời:

- Thì cũng thấy tình cảnh với thàng Tô Chõi chừu khoảng nời, ñeà chầy lai ñàng mình than thौरvậy ma

Đõing nhõ chõit nhौरa ñieu gì. Baohỏi tiếp:

- Nghe nời thàng Thuan con anh, môi thoat ly ñi theo máy ông maicõithiết vậy khoảng?

Ông cũng nời xuoi theo:

- Ôi... thì tôi cũng cõinghe ngóoi ta ñang ban tain, nhõng khoảng biết cõichæ khoảng, phan thौर cuộc bay giõiquai nời khoikhan ñeà tôi khoảng daim hỏi!

Sau những câu nời boing lòng, hai với chông gia ñnhìn nhau thौरa ai ño. Ông Bảy Ngain cũng khoảng ngóicai tuoi gia ñbay giõilai lam cho ông phải lo ñeà những thौरvun và ñõong tình, nhõ một con trầu cõigia ña ñeà lúc phải ñam nhõ cõidõoi góic rỏm khoi ñeànhõilai một thौर oanh liết ñõoi một cảnh ñõong, ñeà ông thौरa rồi phách bì thौर giõing ra và ñ hui.

Ba ñnhìn ông, rồi ñai ñe:

- Thôi ăn bậy chên côm nghen ông? Hồi sáng tôi giờ chặc nôi. Tôi coi nó ông trui máy con cái thoi loi mạp lảm, sản con nòng rãng lua vai chên cho nôi khoi xoi ruot ve khuya.

Ông ngoài nhôi nhoinhej chôi không nôi c mánh miêng nhô moi khi. Vì tôi bậy lâu nay tuy tuối nã giaj chôi moi bôa ông cũng rãng ăn ba chên côm nây.

Thấy vậy bảngo ông, hỏi:

- Bôa bnh hay sao mả ăn coi hông vô vậy ông? Hay là uống thêm một ly rôi u thuốc cho nôi khoi...

Nhìn đàng bảt tại nôi vô buồng, trên tay coi cãm một cái ly lảm cho ông cãm thông vô hain. Ngồi nãm bả nôi nãi nãi theo ông gãm nãn hết cuot nôi, vậy mả chãng coi một tiếng than, ngay hôm nay thì bả tãt nguyen com coi. Trong cái nghĩa tao khang coi gi rãng buot, mả bảt ngôoi nãm bả Việt Nam phải hy sinh gãm bô nãn cái nôi. Ông Bậy Ngãn nãng vãn vô suy nghô, thì bả nãi ly rôi u xươg mãm côm nôi nhôi

- Hu rôi u cãm bôn rôi ông. Chặc phải mua thêm vai lít nôi nôi vô ông gãm quai..

Ông nhìn bả hỏi gãm:

- Ôi.. hai cái mảt Rãn Hoai con hoin?

- Con một cái. Cái kia tôi nãi cho con chui Tô Bi trò bnh kinh phong rôi. Mả chi vậy ông?

- Tính hẽ con thì bô vô ông gãm chung với hu thuốc rôi u Bim Bop luôn nãi giô cot.

- Vậy hai.. Nãi một lát tôi gãm cho.

Nhôi ly rôi u nôi cay mả ông ăn cũng hết máy chên côm, con bảngo nhìn thấy ông ăn nhiều, lảm cho trong lòng của bả cũng mông vui vô hain. Nôi ông ăn xong, bả lãng xãng nãi lãy ra một nãi chuoai cao nãi cho ông trãng miêng. Bả chẽ thãt sô vui ve lã khi nãi thấy chông con ăn uống no nãi chôi thãn bả thì không kê Mả dau con Nôi vã thãng Huy, hai nôi nãi nãi nhiều lãn bieu bả ôi không nãm tnh dôông. Nhông bả lãng ngôoi nãm bả Việt Nam chẽ coi chẽ môi hết lo toan, chôi con sống thì không thẽ ngoi ôi không cho nôi c.

Ông Bậy Ngãn ăn côm xong thấy con hôi sôm, nãn ông nãn nãi vong lãn choi cũc gô Trãm Bâu moi phải nãi xem coi với chông thãng Huy gom chã hoin rãy xong chõa, nãi trõng thêm khoai moin, khoai mì, với ít bui mía ngõi cho máy nôi chãu coi nhai nãng nôi nãn thêm, chôi ôi cho nãi nãi nãi coi lãn bãn thõng mả mua...

Thì bả ngôoi ông dom thấy cái hang rãn coi dau lết mơn lãn. Nôi muon nãi bảt liên, nôi muon nãi ngay mai. Nhông ông lãn sô nôi bôn nãi, vì loai rãn lãn mả loai vãt tinh khoi dô lãn, nãi cái hang của nôi bô ngôoi ta nhìn thấy thì nôi sê bôn nãi, nãn lãn nôi thì không đẽ gi lãn theo dau tích.

Ngãn nghô mả hỏi ông bên trôi vô nãi bieu thãng Huy nãi theo ông. Nhông trôi c khi nãi ông lo giũ lãn cãy chã ba cho thãt bãn, vã xem xẽt lãn cái rãng tre coi hom coi con chã chãn hay không, rôi bieu thãng Huy lãy cãy cuot cãm hôi nôi mả chui, vì nếu cãm vãp quai thì sê khoi nãn, nãy lãn kinh nghiẽm của ngôoi nãng đãn, nãn hỏi nãi sãm sãn đũng cũ trong nãi cho nãn cãy cuot hay lôi dao nãi với hôi cũng nhô lãn khí giôi.

Sôi thật ổng Bảy Ngàn dãn tay bắt rấn thật rồi coi kinh nghiệm, chớ chớ phải thay bãng. Những tờ trước tôi nay ở trong xoim, hồi lại nên nãi nói rằng ổng coi một loại thuốc nãi biết, heã thoa vào tay rồi thì rấn sôi không dãm mà. Cũng chính vì thế mà ở xoim này, heã ai bỏ rấn cái thì cũng chảy nên nhỡ ổng. Nhờ coi biết mấy moin thuốc gia truyền, mà ổng cũng trò nõi cho mấy người hang xoim. Những cũng coi khi ổng khám thấy, vết cần nãi lại daú chàm xanh, thì ổng biểu gia nình phải mau tới tới vùng xuống Lóc Thuận, nên hỡ thấy thuốc rấn ở dõ người ta chớ thì mình moin yên trong bưng.

Chieu nay chớ coi hai cha con chớ không coi ai phải hỡ, khiến ổng hỡ hợp trong lòng. Vì daú con rấn này quailỏn, hai bên hông của cái miếng hang thì moin lại nhỏ thoa moin nãi daú hieu của một hang rấn ở cấp chớ chớ không, cho nên ổng rất lạ cái thân.

Sau khi quan sát một lần nữa cho cần thân, rồi ổng dạy lại nói với thằng Huy:

- Hang này chớ ở cấp. Vậy mấy nãi nheim ngách hết rấn cho tao. Sôi cái rấn này nững không nũi quailỏn Bõ hỡm trước tôi nay rúng cứ gỏ này mà mấy không thấy nũi sao?

Thằng Huy lính quyinh trả lời:

- Thì coi thấy mà ở ổng nãi lại hang chớ. Bõ bõ lại hỡ cha, coi cần chớ vết kêu người ta thêm hỡ?

- Thoá... khoi. Nheim ngách xong hết chớ? Nãi tao bắt nãi nãi cho kịp, khi trôi sắp tới...

Ổng Bảy Ngàn nãi chớng tan một nũi thuốc, thì tôi cái nũi gỏ giải ở ngoài cái lòng chim lỏng vớt nên quy trang. Những hang chính của nũi thì vẫn con ăn trâm dõ gỏ trâm bàu, cang voá sau cái hang bõng lỏ ổng. Ổng ngỏc lên nói nũi

- Chuẩn bỏ ghen. Tao nãi voá một chũt nãi thì tôi nũi

Thằng Huy dai nũi Rồi hỡ lại:

- Cha tính chớ ngách qua gỏ trâm bàu hay làm sao?

Ổng suy nghĩ một hỡ, rồi nãi:

- Ổi.. tao tính vậy. Mấy nũi cây cang nũi cho tao, phải thoá thãm thỡ rấn tính tôi moin nũi.

Ổng trôi cần cang nũi lại thỡc vớ cái hang sau ở cớ chớng gỏn ba thỡc moin lon qua khoi gỏ trâm bàu. Tuy hỡ mết những ổng không dãm nãi cho thằng Huy nãi, vì sôi rũi ro rồi không biết phải làm sao. Ổng biểu thằng Huy sẵn tay khoá vãn cho ổng một nũi thuốc, những con mắt vãn không rời cái hang rấn.

Khi lỏ cớ của ổng chớng ngách phải rồi thì chớ cũng nãi gỏn tôi, cho nên daú của nũi trỏn moin nãi nhỡ nãi vết-ni. Ổng lấy cây cang nũi moin nãi, xem coi coi con thêm cái ngách nãi nãi hỡ, những chớ con coi một hang thẳng tới. Ổng dãn thằng Huy thêm một lần nữa:

- Mấy nãi lại chớ mấy gỏ lỏc nũi coi cho kyõ Thấy cái ngách nãi cũng nết lại hết cho tao, vãn nững dang xa ra phía nãi sau một chũt. Tao nghĩ cái hang này chớ phải một cấp.

Ổng phung tan thuốc xuống nãi, rồi tiếp tục nãi. Nãi tôi nãi ổng nheim nãi lại tôi nũi này lại một kinh nghiệm bắt rấn, mà chớ coi những người dạy dãn kinh nghiệm nhỡ ổng moin biết. Khi bỏ cái lỏ cớ xuống nghe hỡ nết tay một chũt, thì ổng biết

chắc là nhà phụng nổi gọi rồi. Ông liền gạy cây cuốc lại cho bít miệng hang luôn, rồi biểu thằng Huy nữa cây chĩa ba cho ông, trong giây phút đó ông nghe một chửi đũa mình chửi ngang xông sòng.

Tay trái của ông thì thúi cây chĩa ba, con tay mặt hôm sắn cây củngoei. Khi ông khều vai cức nát rớt ra, thì rơi ra một cái nổi gọi bởi gần bằng cái chĩa. Ông vờ vang tong nát cức nheét vò cho còng lại. Rồi cầm cuốc bấu xuống cho nát tuồng vao, náo sáo vò chông hai thóc nữa thì thấy cái đầu của nó trôn lạng bóng. Ông bèn lấy lổoi cuốc gõ cức nát qua một bên, cái miệng hang vờ hé trong ra một chửi, thì coi một mau nên lập lảnh tờ bên trong đời ra. Ông mừng quai la lên:

- Coi chông. Tôi rõ ghen con...

Thằng Huy nũng xòu rồi hỏi lại:

- Bối hời cha?

- Ôi.. Lớn lắm...

Ông nũng nịu qua một bên, rồi lấy cái lổoi cuốc ếm bít miệng hang trồi lại, chĩa chĩa một loan cho nó bỏi lên chầm chầm thôi. Quai thấy ông nũng chông vai phứt nũng hòe thì con rấn hoả nát lui cái náo ra le lổoi. Ông nũng cho nó bỏi ra tôi ngang cấn cỏi thì nầm mành mũi chĩa xuống nghe cái bít, rồi gạy dính xuống nát luôn.

Con rấn hoả nát dấn mũi chĩa nghe rấn rạc, làm nát nũng nẫy dổi chẵn. Ông biểu thằng Huy bỏi lại giở mũi chĩa giùm, nể cho ông lấy mũi mành chĩa ngang cấn cỏi của nó. Nhưng mũi mành nẫy bên nhò nóc, vậy mà ông nể anh mành phứt không qua nổi cái xông, ông phải gồng tay lên anh thêm mành cái nữa, cái náo con rấn môi chầu nột lìa khỏi cỏi.

Khi nể kei con rấn ra khỏi miệng hang rồi, mà ông cũng chĩa tin la nó lớn dổi nhò vậy. Ông lại nát lấy nát cức đời lại cho bít cái miệng hang nể phong hô hang rấn cấn, rồi biểu thằng Huy phứt cấn ra cho ông lấy mắt. Tổng giết mau nheét xuống nát rong rong, nũng ông cũng chĩa bết chung tay. Vì ngổoi nũng dấn giết rấn, hay giết chuột, giết chọi giết chồn cũng thông chỏi cỏi náo phải sỏi. Tuy vậy mà con rấn nẫy quai lớn, làm cho ông phải chùn tay. Khi ông cầm cái khức cấn cỏi của nó giở lên, nể chích mũi mành vao rốc xuống một nũng dài.

Một lớp môi trang phía ngoài bao bọc làn da, rồi tôi môisa với một nầm la gan vao laumía. Ông Bảy Ngán phải lấy ngón tay cái vao ngón trỏ kẹp chặt lại tuốt xuống lẩn, tuốt tôi náo ông nghe náo ngón tay lảnh teá tôi nể Bối nẫy la một cái kinh nghiệm của ngổoi lấy mắt rấn tờ tróc tôi nay, nếu kẹp không chắc thì mắt sẽ chĩa ngổoi trồi lên, rồi tan vao trong mau. Tôi chông nể cho đầu con rấn cỏi lớn, mà tui mắt con chĩa bao nhiêu, nên nũng ngổoi cỏi kinh nghiệm hời thông hay thẩn trong trong khi lấy mắt.

Cái tui mắt bởi bằng ngón tay cái xanh lể nầm dấn với la gan, bẻ ông kẹp vao ngón tay giết mành ra một cái. Khiến cho nó rún lên cỏi giết nhò la một quai lể của cái nũng hòe Ông mành cỏi thẩn lảng, rồi biểu thằng Huy lấy sỏi dẫy lại đời ra, thẩn vong cỏi chỏi nể tui mắt vao sết chặt lại mành lên nhanh cây tra bẻ gần nể.

Ông bỏi lại cho hàng rấn nhò lổoi cuốc lên náo tiếp. Nhưng chĩa náo vò chông hai thóc nữa, thì thấy cái nể lớn bằng ngón tay trồi lể ra. Ông quay qua thằng Huy nể lớn:

- Con một con nể nẫy nể..

Bảng các nhiên, hỏi vặn:

- Ủa... rảnh mà cũng xei khoản nữa sao?

Ông nhìn bả nheo mắt cõm, rồi nói nhoi

- Quy lạm. Ngon nầu coi khoà gì bảng...

Ông tằm rờn xong thì nói chab rảnh cũng nhờ con bả lo xạo dĩa long rảnh với rau rảnh nê cho ông nhai sống trờic. Trong lúc nờa cay nờoc vại ly, thì ông nê nầu xuống maim nhìn bả noi:

- Bả nờoc cap rảnh nầy tới cũng mông. Chê sõi la máy nờa nhoi bả nê, nỉ nờa nờo nỏ loip gặp nờo rỏ không biêt phải làm sao!

Bả cõm môn, nhìn ông nói nhoi

- Chiều rồi sao ông biêt nờo nờo mả nỉ ra bả vầy?

Ông hít thêm hôi thuốc, rồi nói:

- Thì nỉ cau may. Hôn nờa ừ nầy bả y giờ con nầu coi máy cúc gờ mình tinh yì một chuit thì nhìn ra dĩa của nờo bả liên chõu gì.

Thờ rảnh xei phay trỏn với rau rảnh thì ngon tuyêt, daim chac không con coi thờ nạo ngon bảng. Ảnh xong nghe trong ngõm khoan khoai trỏi lại, vớ nờo máy chung rỏu thuốc thắm vào maim mầu, cho nê ông Bả Ngàn nờo leo lên vớng naim nừ nờa chìm daim vào trong giac nguỉ hoả nạo cũng không hay, nê bả muỏ nê nạng hôi bu vào hũt mầu.

Thấy ông coi bả nguỉ ngon, nê bả lạt nạt nỉ lấy con cuỏ hun khoi nê xuống nít giõ ông, làm cho bả muỏ nê say khoi bay lên tằm maim, khiến cho quang cảnh thêm buồn, khi ngoài nầu hỏi tồng cõn gio chõ ông thờ lỏt qua, làm rỏi rung nhõng chiec lảutra bả nê rỏ rỏo trên maim lại

Bả sau vại giay suy nghó, rồi bõc lei nỉ ra ngoài phía bên xuống, nê xem lả chiec xuống thêm lả nờa, rồi mỏi cõ cõ rỏo lả trỏic khi vớ nha thì hai con chõi sản chom lên liếm. Bả khum xuống nói nhoi

- Rảng giõ nha cho cain thain nờnghe con...

Hai con chõi dõng nhõ nghe nờoc tiếng nói của bả cho nê ngoài nỏ vại cai rồi chạy lúc quanh nha, dõng nhõ nê nê cai ôn nuỏ dõng. Trên nê trỏi nê thaim, một rỏng sao nhap nhay nhõ bả nỏm nỏm ỏu tằm phõng xa, nhõ nê taing thêm veibuồn bả của nạt trỏi, tồng hỏ giõ thờ te te trên tau lả dõ nờoc vào lúc hoang hoả, nhõ lả một bả nhạc ru hoả thiên cõ tởn nỏi bõ kinh vớng lại.

Vam nạt Cai Cao bả nầu chìm mình vào bõng tới, khi trên máy ngõn bả lạp loe nỏm nỏm nhõ luõm trỏi. Con ngoài meisõng, thì cõn sõng bõ vớ cõ vớ lên bõ nhõng tiếng nỉ nung nghe bả tằm.

Xa xa tiếng mỏm mừ vớng lại một cach mỏ họ dõng nhõ nê nỏi lên nhõng nêiu bả trỏc quanh nầy, khi giac giõ nỏ nỏi lên tới hỏ khoi liêt. Vì vầy nha nạo ừ nầy, khi tới nê phải cõ cõ lả rỏ lo nỉ nguỉ sỏm. Ngoài trỏngõ nạo nỏ thờic canh con nỏic nê trỏi maim nạng, nhõng nỏ cõng lả một sõi liêu maim am thaim. Bỏi mỏ bõc nỉ ra khoi nha vào lúc bả nê, cũng coi the kêm theo một cai chet bả ngỏ nhõng vì cuõc sõng mảngõ cõng nhang chập nhain.

CHƯƠNG 10

Sáng nay ông Bảy Ngán nhìn bụng thì xuống xe lái bát một miếng dĩa, để cho vô thang Huy làm gói. Vì cái mâm ăn thịt rồi nó cũng hết ngon, nên mấy bữa nhồi lâu lâu nó cũng nói trêu bỡ. Những bữa ra tới nhà xe, thì gặp ông Hai Tánh ở ngoài bên dưới cổng phông qua nói:

- Ủa... thì nhà mà xa cách giờ vậy anh Bảy?

Ông Bảy Ngán vui vẻ nói:

- Tính kiếm mấy ba con ốc dĩa cho mấy bữa nhồi làm gói. Con anh thì nhà mà coi bỏ gặp đời vậy?

Ông Hai Tánh chằm rảnh trả lời:

- Thì tôi cũng dời chạy qua anh, nhưng mình coi bạn tính công chuyện này. Vì lòng ở trên môi vẫn bữa xuống, nên gặp quai tôi cũng không biết tính làm sao.

Hai ông bần tiện gặp nhau trước ngõ ngoài uống chầu hết tách nước, thì ông Bảy Ngán hỏi:

- Bỏ sắp coi công tình gì nữa hai anh?

Ông Hai Tánh ngáp ngồng, nói:

- Ở trên chầu thì cho tôi với anh phải vẫn công bạn con trong xóm của mình, mỗi nhà công góp một cái công, một non khiêng và 4 non bánh tết cho chiến dịch nhỏ non sắp tới.

Ông Bảy Ngán ngạc nhiên, ngó lên nói:

- Vậy à... Lòng nó xuống bao giờ vậy anh?

Ông Hai Tánh bập thềm hỏi thốt nữa, rồi mới trả lời:

- Mọi hồi này. Nghe xong lao tới chạy thì lại kiếm anh liền, nhưng mình bạn tính với nhau. Chờ công nữa trên nữa thì tôi sợ lo không kịp.

Hai ông giao đôi vạm nát Cai Cao ngoài im lặng nhập tách nước trái những trong lòng lái mang một yung hó thắm kín miệng lung, nên hơi có gang hộp tách nước trái nhà che đầu thì những nữa bỏ rồi. Trong khi nói thì tiếng súng của du kích nâng vông lái tới xa, đồng hồ nữa tới thêm cho một cuộc chiến tranh nữa tới hồi mau chạy!

Ông Bảy Ngán hỏi tiếp:

- Bây giờ anh tính vẫn công bằng cách nào?

Ông Hai Tánh do dỗi một hồi, rồi nói:

- Thôi nữa tôi tính với anh nhờ vậy nghe. Phần anh thì lo cấp bộ kinh miền trên, con miền dưới nữa cho tôi.

Ông Bảy Ngán mừng quai nên hỏi lại:

- Vậy hai con ở vạm trên Bà Nhum thì anh giao lái cho ai?

Ông Hai Tánh nấp nhồi

- Ở trên nói thì coi tới khác.

Ông Bảy Ngán, hỏi gần:

- Mà công nào gom bánh nữa?

Ông Hai Tánh nữa mặt ngoài miệng lung ra ngoài bộ ruộng, rồi nói:

- Tôi một. Phần nó coi tới phải nói hơi lo. Con hai tháng giao túi mình, chầu công nữa công việc cho bạn con gói bánh tết thôi.

Ngoài sân ánh nắng ban mai rải lên khối nồi đất cao tra bột nếp rồi xuống cái sân đất loá cho ấm thanh những ô vuông tóe tắn. Thanh thoảng con gà còi già lại rồit mái một cách hiền ngang không sôi gì nóng bỏng, khiến cho cái cảnh xây nghe tan tãn lại xây ra, với một bầy gà con đang kêu gào thảm thiết bu quanh, làm cho buổi sáng ôi nôi nóng queethoán đảimang một màu sắc hết sức lai ky, noivừa tình tởimoàng mô, cũng vừa u buồn vắng lặng. Ông Bảy Ngàn hỏi nhỏ:

- Nành trăn này không biết ra sao, mà mấy ông chuẩn bò vòng nhiều quai hai anh?

Ông Hai Tinh bập thêm một hồi thuốc nôi, rồi mới trả lời:

- Toá cũng không biết rồi. Nhưng theo mấy ông ban, nắng ngoài nhốt lại cái nôi tãi ngaitở ôi trong lổnài xai Lốc Thuần. Con cái nôi ôi dôi Phui Vang, nành vai trái bởc phauxung phong lấy thì xong. Thoi còigì toá mình ban tiếp, bầy giò toá nỉ dĩa (về) nêacom lo công chuyên. Anh nhôidần bảcon háy giò bí mắt ghen. Nếu ai tiết lổ bí mắt, thì bò mấy ông bắt chếm nài nôi.

Nhìn dáng ông Hai Tinh lâu khêu nỉ ngoài bởmàu, long ông Bảy Ngàn bỗng dồng lo sôi một cách lai lung, khi ông đang nghĩ tới một cuộc tắn công, sẽ có nhiều thay ngôoi quic ngoài. Vừa lúc nôi thì bả bởc lên, hỏi:

- Bả anh Hai Tinh về rồi hả mình? Có chuyên gì quan trọng hoán, mà toá nghe hai ngôoi rừi dỏn vậy?

Ông nhìn bả nôi nhỏ:

- Sắp có chuyên dỏch nhoi nôi. Ôi trăn biểu anh về toá nỉ vẫn nóng bảcon xom mình, nóng gop bảnh tểi vớivòng nêacain thỏng binh.

- Chông nào giao bảnh vậy?

- Toá một...

- Vậy hả. Thoi nêatoá nỉ gửi nẹp. Con ông lo nỉ làm nhiêm vủi của ông nỉ, nóng nêatreânai mà ôi trăn khiến trạch.

Ông Bảy Ngàn nhìn bả lui cui phui với con Nôi nêakecái ông lo, vớitoá nóng cui gôic ra phôi lai, long của ông bỗng dồng nghe quan thát. Ông đang lo sôi cho thanh Huy không biết rồi sẽ ra sao; nếu rừi ro cói bẻgì thì với chông ông làm sao sống nôi!

Ông quô với cục thuốc giống nhett vào bì, rồi nhấm hỏing bở kinh Cai Cao rái bởc. Vừa nỉ ông vừa suy nghĩ, phải lỏia lỏi nôi làm sao cho bảcon mình hỏing ông nóng gop với cách mảng mà chảing than van. Tuy cói hôn mỏoi máy nôi gia ôi mễi kinh bẻn này, vậy mà ông Bảy Ngàn gheivỏgheura vẫn nóng công một buổi mễi rồi. Không biết ôi mễi dỏoi kinh ông Hai Tinh vẫn nóng ra sao, mà nghe tiếng chỏi sữa vang lên tởng chấp.

Khi ông Bảy Ngàn trỏivẻn hỏithì trỏi xeá bởng, vẫn hai con chỏisẻn trung thanh chỏy ra mỏng chỏi với máy nỏia chỏu nỏi, chỏu ngoài đang chỏi nỏia trỏicẻn một cách vỏtỏ, làm cho ông nhìn cảnh nỏiquẻn nỉ một cuộc cách mảng nỏitỏi hỏi quyẻt nỏinh, mà ông mễi vừa nỉ vẫn nóng bảcon trong xỏim gỏi bảnh tểi nêachuấn bò công cuộc nhoi nôi.

Ông nóng lỏing yẻn nhìn gia cảnh thỏngôi thêm một chỏit, rồi cui xuống hai tay ảim hai nỏia chỏu nỉ vỏi da thỏt nỏia con nít nỏo cứng vậy, sẽ toát ra một mủi mảu mủi thỏn yẻu, nêachỏ ngỏoi lỏin quẻn nỉ nhỏing nỏieu làm than cỏ cỏc. Bả tở dỏoi nhỏisau bởc lên, hỏi:

Vừa nghe qua là bắt đầu tâm mất ngủ, nên là liên liền:

- Trời nhất! Rồi thằng Huy bây giờ ông lại tính sao. Ông lại ông lại xui con mình lao vào cho chết!

Ông Bảy Ngàn thật rồi trí tôi tôi với Ông ông làm bố anh ngoài ngoài nhồi

- Thôi thì con của ông ta sao, thì nó vậy. Ông chết là do số mạng tôi trời, chửi tôi với bà làm sao như trời.

Bà cười một hồi, rồi nói:

- Hay là biểu nó đi bình tĩnh không ông?

Ông trầm ngâm một hồi, rồi nói nhồi

- Ông... Không ăn thua gì mà sau này con ra rồi làm. Con mà nhận dân lao động. Tôi với bà không thể qua mặt nó nữa, thôi thì trời kêu ai nấy dài!

Ngày hôm sau khi mặt trời vừa khuất dạng ở hướng tây, thì vòm Cầu Cao xanh xao chửa từng cơn. Tất cả thanh niên thanh nữ tập hợp trước sân nhà ông Bảy Ngàn, nên nói hai cô cậu bé Việt Minh về đây thì ra mặt trời. Nhìn những gương mặt ngày hôm qua coi một chút gì ngơ ngác cuộc đời, làm cho lòng ông càng dưng lên một niềm chua xót. Khi ông nâng nhồi tôi một lát nữa này, những nỗi thanh niên mới lớn này, tuổi nó coi nhiều nỗi thế nào là ý nghĩa của hai tiếng hy sinh, khi còn những viên đạn thuốc súng bay tới!

Tiếng đàn con thì thầm của những người mẹ lo xa, hòa lẫn vào tiếng cười nói của hôn hai chục đứa thanh niên thanh nữ mà trên mặt của tuổi nó con phải phát màu nắng cháy của ruộng bông, vậy mà nhem này tuổi nó phải tay không thì ra mặt trời, nên nói làm cho ông Bảy Ngàn cảm thấy rất lo âu, những ông cũng không coi cách gì bày tỏ cho nên ông với nhìn xuống nỗi bàn tay gầy guộc của mình nên che dấu những nỗi buồn, khi ngoài bờ xe ngựa của những người cậu bé đang thì thấp thoáng.

Nhìn mình mình, nên tôi nên nhớ mình. Ngoài sông cái tiếng sông ngoài ngoài vẫn vẫn rì rầm, vắng vắng tiếng rì rào dòng nước bắt đầu. Thanh thoáng cũng coi một vài tiếng súng trường tôi miết bên xa. Tất cả thời vắng sang, làm cho nên nên càng thêm tĩnh mịch. Ông Bảy Ngàn nằm trên cái võng lúc nông nhồi nhớ là một thói quen, mỗi khi trong nhà có việc gì cũng vắng, con bà thì ngoài nói chuyện bên ngoài. Tiếng ngoài ngoài vang lên lúc các đứa này, nhớ là một nỗi cô đơn làm than, cho dân tộc này chăng may cứu mạng này nói Bà cười xuống cảm con cười lên quở mồi, hỏi:

- Ba sắp nhồi, nâng người hay thối vậy ông?

Ông rau rở trả lời:

- Tôi năm này chửi ông ông ông gì nữa bà

Bà với cái lời than:

- Sao tôi nghe tức cái ông ông ông. Hay là thằng Huy này coi ông gì rồi, mà tôi nghe hỏi hỏi quái!

Ông an ủi:

- Thôi mình ông coi lo quái rồi sanh bình rồi tôi không biết phải làm sao. Mình coi lo mấy non bình thế con lại hỏi chửi, nên coi hết vào trong mấy nỗi nâng nên danh rồi coi ông mình con chửi gia đình!

Ngồi gioi chông vãn thoả te te trên máy tàu lại dõa nõi sau he Ông Bãy Ngãn cũng không biết mình nãm nãy thao thõc ñe chõ ñõil một cái gì. Một phất sung nõõ? Cũng không phải, vậy thì ông ñang chõ ñõil cái gì, mà trong long của ông ñang thõc thõm.

Thình lình cõitieg boic phai nõilõn, cõt ngang dong suy nghõ của ông, ñen trong phut giay nõilam cho ông hoĩ hoĩ. Tieg theo sau nõilatieng sung thi nhau nõigion tõ hõõng lõnãivoing sang. Bãy ñi ñen bein ông, beu bãõ:

- Ông õi... sung nõõ Õlñãu mãnhieu quai vậy...

Ông ñap lại với gioing õ hõ

- Õõ.. Chac bãõ nõõ ñang tãn cõng. Minh bình tũnh, ñõng lo sõ quai mã cõihãil cho sõic khoe.

Bãy hoĩ nõõ:

- Ông õi... nhãm cõisao không? Sao toĩ lo quai Phai hoĩ chieũ ông nghe lõi toĩ, beu thang Huy giaibõnh, thì bãõ giõ toĩ ñãu cõilo nõõ vậy...

Ông Bãy Ngãn lam thĩnh không muõn trãilõil, mãõng chã am thãm cãu nguyẽn. Trong khi nõithĩ tieng sung vãn nõẽn vang cãmõĩ goic trõil, hõ mãn với tieng mõi hoĩ mõi, trõng chũe, trõng ñĩnh, tieng thung thieic ñãnh thũc voing leĩn, nõõ mõi loãĩ nhãil bãõ keũ roĩ khi mõi dãm ngãp nõõic, ñẽãp ñãõ keũ thũ trong tinh thãn dãm toĩ chõng xãm lãng, ñãõ bãõ theo ngõil gioi chõõng lan trãn ñi khãp ñeõ, lam cho tãt cãi ngõõil dãm nõõ cõitĩnh thãn quãĩ khõil nõõic kich thĩch nhãm leĩn, ñẽã roĩ nõõic ông Hõ Chĩ Minh ñãt cho cãi tẽn lã toãn dãm khãng chieĩn, ñen mõi ngõõil hãm hõileĩn nõõõng ñẽã bãõ veĩnon sõng, mãc dãu hoĩ ñãĩnhĩn thãũ cãnh thãũ phõil mãu nõõ

Õl trong buõng cõitieg lúc ñũic của với thang Huy vãy con Nõil sau nõilatieng nhai vui mõi mõi hãng ñẽm của nõõ chãu nõõ võ leĩn hai tuõil. Khiẽn cho bãõ nõing ruõl nõil voing vãy:

- Với thang Huy lãũ dãu cũ lã xãic leĩn ñãũ vui ñi con, ñẽã nõil nhai hoãil lam sao chõu cho nõõ.

Tieg theo nõilãtãt cãilhoãn toãn yeĩn lãng với mõi nõĩ lo sõĩ bao trũm, cũng với tieng sung cõõng ñõĩn tõ xa vãn con voing lãil, nõõng không lam sao thũc giũic nõõic long yeũ nõõic của mõi bãõ mõi mong con, khi cõi mõi sõĩ nghi ngõõ bãõ ñãũ nhuãm leĩn trong tiem thõic. Vì bãõ ñãĩ chõõng kieĩn mãũ ngõõil Viẽt Minh quãilõ tãn ãic sãit hãil dãm lãnh, sau nõilãtieg khõic thẽt leĩn của nõõ chãu nõõ lam cho bãõ không khib thẽ lõõng, lãil cãng tãng thẽm sãũ ñãõ, ñen bãõ quay vãy trong nõil nõil

- Với thang Huy ñãũ sao không rãng ñã nõil vãy con, ñẽã khõic um sum xõim chõm quõũ chẽt. Tãt cãĩnhõõng lõil nõil lãil chĩm lãm vãy trong cõil hõ võĩ ngoãil hiẽĩn thì trõil vãn toĩ ñen nõõ mõi. Buõn bãõ quãil bãõ dãy qua ông hoĩ nõõ:

- Ông õi... tieng sung tuõõng nõõ ñãĩ thõã roĩ phãil không ông?

- Õõ.. Hĩnh nõõ cũic tãn cõõng võã chãm ñõil.

- Tãil sao kyõ vãy. Bõã hai beĩn hẽt ñãĩn roĩ hãĩõng?

- Không phãil. Chãc hoĩ ñãĩ ñãĩnh lãũ ñõĩn bãõ xõng roĩ...

- Ông nhãm thang nõil cõisao không?

- Minh yeĩn trĩ ñi ñõng lo quãilõ cõihãil cho sõic khoe.

Nõõng bãõ không lo lam sao cho nõõic, bãõ bãõ chẽ cõi mõi nõõ con trãĩ nõõ nhõĩ mãõ thõã, lõõ nõil cõil beãgĩ bãõ sõng lam sao cho nõõ. Bãy ñi leĩn nhãĩ trẽn ruit bã cãũ nhãng

Ngoài sân máy con gà mái đang bảo ve báo con, nên miếng tức mỗi liên tục, mà trong nỗi mất lại lo âu vì sợ thiếu mỗi nhà báo con ởm ở chăm lớn. Trong khi nỗi thì bảo lo lấy chein nữa sắp ra máu, bỗng dưng có tiếng hai con chó săn mừng chui rein lên ngoài cửa. Báo giờ ra rồi la lên. Ông ời tháng Huy ve rồi nhà ne..

Cái nhà nếu mừng quyinh lên, tháng Huy mỗi nỉ coi mỗi nếm, mà báo tỏ ông chông nhớ nỗi nhà nỉ nhà lâu lam. Thế mỗi biết long của ngời mỗi náo cũng vậy, cũng riêng lớn báo la nhớ mỗi cái biến thái bình dồng, dù cho có trái riêng ra báo nhiều chăng nữa, thì cũng không nể nể ởm ạp con mình.

Ông Bảy Ngai nói cho báo bắt lấy xang rồi mỗi hỏi:

- Sao báo con mình nhà ruit về hết chóa con?

Tháng Huy nói nhoi

- Chóa cha...

Ông Bảy Ngai ngạc nhiên, hỏi tiếp:

- Sao vậy?

Tháng Huy chăm rai trái lời:

- Bò máy ông con bắt ở ngoài nhà loa nhà náo. Chả coi mình con với chò Sáu Tâm về nhà lấy cuộc với giời côm rồi mỗi xuống mình bỏ nếm vo tiếp te them.

- Coi ai bỏ gì không con?

Tháng Huy ngời lên, nói:

- Xin mình thì không coi Nhông nghe nói ời dờ ời Loic Thuận chết hết máy ngời!

Ông Bảy Ngai nghe trong ngời tanh ngui hai báo vai nhóc mỗi tỏ báo lâu nay trong phút chốc bỗng không con. Ông quay lại dặn:

- Mình... Với máy nhà nhoi coi lo nấp nhà hết máy con cái loic riêng trong khaip rồi kho man sen set, với náo côm nẹp chín giời ra thung trái lại chuoai cho nỗi lâu ngời. Con tháng Huy coi lo nguim mỗi chuit cho khoe, chông náo xong xuoi mai máy kêu dài chôi nỉ. Con cuộc xuống nhà con Nôi nỉ lại nhà như Sáu Tâm, hai nhà nói gom cũng nóc. Thoái... tôi nỉ lại nhà anh Hai Tánh chôi mỗi chuit, nếu coi chuyen gi báo náo sai nhà náo nỉ lại nhà kêu tôi về

Bản nhìn ông mỗi chuit, rồi nói với theo:

- Nỉ săn săn rồi về ghen ông.

Ồn nhà con lại máy mỗi con, nên báo nói hôn:

- Cha tôi báo, báo giời gia rồi nỗi Chôi phải hỏi con tre ời gi ông ngời yên. Thoái tháng Huy lo tâm rồi nguim mỗi giac nỉ con. Hồi hôm nay sung náo vậy thoái nghe mà phải sợ, nên cầu trời khấn phải liên hỏi, báo giời con nhà ve tới này mà nhìn thấy mắt mỗi lau yên trong bụng.

Bản ra ngoài chái nhà hoai lửa vậy cho gà vút ăn. Những tiếng kêu lao xao của mỗi báo gia suic, hòa lẫn với tiếng nói nhà nót của tháng Hai chái nỗi vóa lên 6 tuổi, nhà báo ra mỗi báo không khí hết sức gia nình. Bên cạnh nỗi con với tháng Huy thanh thoai chái cái náo con cái loic nghe cái bọp, rồi nánh vậy nghe laich xach, giời tiếng kêu lep lep của máy con vút xiêm vóa ra long yên phui mình.

Mỗi mai ấm nôm số nhỏ vậy, mà con ngời Việt Nam phải nỉ tìm kiếm quailau, không biết nên báo giời mỗi gap. Ngay nhớ với chông báo cũng vậy, phải trở nỗi tỏ bên xa Thành Nồng qua tôi bên này, mà cũng chóa chái gì bên vông.

Bất giác làm cho bạn nhìn lại xem chòm bên lang Thành Nông quai nỏ, không biết bây giờ cuộc sống ra sao, coi con nòng tuithở chôn quy nhõ làm một truyền thống của anh Gò Công nữa không. Hay là vì chiến tranh phải tiêu thoát kháng chiến trốn kỹ, nên mấy ông thôi giao cho kíp truyền nghe lại cho con, thì nã qua nởi trong niềm nầu tởc tởc.

Nhiều lúc bạn măm cởi mản ngay, khi nhìn lại gia nình bây giờ cũng con một cháu bây. Với thằng Huy coi mọi này mọi năm mọi nẻi môi nỏ mả nỏ hai con, coi bả hình nhõ nạng ỏm nghe nỏ. Con con Nỏ thì cũng vậy, nếu coi thằng Thái ỏi nỏ chắc giờ này nỏ cũng nỏ công nỏ mang, bạn mong sao chiến tranh sớm chấm dứt, bạn sẽ ra riêng cho hai với chông nỏ cái nhỏ trên cho cái gỏ cái nỏ ỏ nỏ trên, chỏ chỏ chỏ em đảu sống chung một nhỏ làu quai thì nỏ nỏ cởi.

Yên ghỏ buổi sáng tinh mờ con nạng rộn rang trong tâm thỏc, thì cởi tiếng chỏ kêu ỏng ỏng ngoài sỏn. Bạn nhìn ra hoỏ:

- Uả... sao về mau vậy ông?

Ông nhìn bả nỏ:

- Ỏi thì về nhỏ coi bả về mả nỏ nhỏ nỏ cơm nẻp xong chỏ? Cuộc xỏng thì con Sáu Tâm nỏ nỏ gom lại nẻi chỏ nhỏ anh Hai Tỉnh rồi, đản thằng Huy một lát nỏ bỏ xỏng lại nạng chỏ:

- Sao cởi tin gì hấp đản hoỏ ông?

Ông hít thêm vài hỏ thuốc nỏ, rồi buỏn bả nỏ:

- Hoỏ hoỏ này mả ông nạng lả tôi ba cái nỏ lỏn.

Bả lỏ sỏ, la lỏn:

- Trời nỏ! Sao mả đả đỏ vậy? Bên mình coi sao không ông?

Ông chắc lỏ ỏ, nỏ:

- Nghe anh Hai Tỉnh nỏ bên mình cũng hao hết nỏ cái chỏc. Mả ông nẻm về bên giỏng Ông Hoỏ nẻn nỏ chung trong Nghỏ Trang ỏi bên hết rồi. Con lính thì xa cỏ bỏ tai nỏ cho với con tuỏ nỏ lả về chỏn.

Vỏ lúc nỏ cởi tiếng tau nỏ bảng tỏ xa vỏng lại. Bả chỏ y lỏ ỏng nghe rồi hoỏ:

- Ông ỏi! Sao tiếng gì rỏ rỏ giỏng tau nỏ bảng quai vậy?

Ông ngoỏng tai lỏn nghe, rồi nỏ nhỏ:

- Chắc là tau nỏ bảng. Bỏ mả nỏ nhỏ tỏ cỏi lỏn hết lỏ lỏn. Với nẻm mả thung cơm nẻp đảu xỏng hỏm lỏn. Nỏng nẻi thỏy về tích, thì tỏ với bả chắc là mang hoỏ!

Trong lúc hoỏng sỏ, bả nhìn ông hoỏ:

- Con thằng Huy thì tính làm sao nỏ ông?

Ông nhìn bả trỏn ỏn, rồi nỏ:

- Nẻi tỏ tỏ rồi tỏ tính. Mình nỏng coi lính quy nhỏ cũng không nẻn...

Tiếng tau rỏ rỏ lại gần, nhỏ nỏ xe lỏ sỏp về lại sỏn ga, cho nẻn cái tiếng rỏn của nỏ cũng khoan thai, chỏi không con hấp tấp nhỏ lúc leo đỏc mả không nỏ cỏi đỏng chỏn. Khi nỏ xỏng tỏ nỏ khoỏng chỏ vỏm Bỏ Nhuỏm, thì khỏc nỏ nỏ lỏn vỏ cỏm đỏ nhỏ mỏ bỏc. Tỏng trỏ nỏ lum nỏm, khi nỏ nỏng nhỏn cỏy, hay bả cỏi

- Xin giới thiệu này là anh Bảy Ngàn, người cô trui ôi cái xóm Cai Cao này. Con này là anh Ba Thanh với anh Sáu Hoạ làm chung ban tại chánh với tôi này anh Bảy.

Bàngôic nhìn ông Năm Chieu, rồi hỏi với giọng lo ra:

- Tau này bằng quan nhô vậy. Bô anh Năm không sô nói nôa bô sao?

Ông Năm Chieu vờ côi, vờ nói:

- Uyinh tui nôm uôn bôt gần hết rồi, lính tráng này con ma nôa bô Chô yên trí nì, không chông nôm tôi bô con mình treo côi caich máng lên ăn tết. Vì caich máng sắp thanh công tôi nói rồi, bậy giờ chò lo nuôi thục một bậy vôt với bậy gạc nêa mông ngay chiến thắng mình coi kha quan nêa chôi..

Xóm Cai Cao bắt này coi ngôic nì lai ngoài bô ruông, tiếng chôi sủa hơ lai với tiếng gạc gạc vang lên tổng chấp u buôn. Một lát sau thì với chông thàng Huy và con Nôm cũng về tới, gặp nôm côi sai hai chò em nói thục bắt một xâu cai bing sao, con thàng Huy thì lai môm nôm này hôn một chuc con tôm cang xanh. Vờ thấy tui nôm là ông Năm Chieu hỏi:

- Bô này giờ này nêa bậy ruit vô ngoin ha?

Thàng Huy nạp nôi:

- Dai..

Bà thấy vậy nói xen:

- Ông nha tới ông tính nhô vậy nôm.. anh. Chôi nêa ruit ro nhô lai trôic, thàng Nhiên dẫn lính về này rồi mình trôitay không kíp nêa.

Ông Năm Chieu dẫn thêm:

- Ôi này nếu coi lính ruông bắt ngôic thì coi vieic ruit sâu vô ngoin, rồi mình con coi the ruit qua rông Cai Muông nêa thào thàn, chôi chây lên xóm Cai Đông thì không nôm. Vì ôi chôi nôm lai nôm cũng, nếu tui nôm nêa chông một top lính canh ôi nôm thì mình chây lên bô nôm hết!

Ông Bảy Ngàn nang nôm ngoài san nôm, nêa xuc cái nhào bắt tiến ma rông này giôngin này năm nay không coi một về me! Rồi ông quay lại nhìn bà nói:

- Mình coi nôm hết này con tôm cang nôm nì ghen, với coi rau thôm con cat cho tới một môm và lam giùm tới một miếng nôm môm tới chanh.

Bà vui về trãi lời:

- Mình yên trí. Lo môm này anh lên nha trên ngoài uông nôm trôic nì, một chut xú lai coi liên. Rồi bà day qua ông Năm Chieu hỏi:

- Con côm nêp với cuoc xeing, bậy giờ coi chôi nì vô trong loa nôm nêa không anh Năm?

Ông Năm Chieu ngạc nhiên, hỏi lại:

- Ua... bô chò coi này côm nêp nêa ha? Thôi nêa lai ôi nha nì, chông trình nôm con loa nôm bô này nhìn lai rồi, nêa giao lai cho du kích mai một hồi nôm sau. Con bô nôm ôi trên, hồi nôm nêa nì nói khai..

Vờ nghe xong bà liên quay qua bô rôm cang nì ra cau nôm rồi, ma trên gõng mắt vờ thoing hiên một nôm côi, bô hai ngay qua coi hông sô lo âu phui kín ma bô không the nôm ra. Một ngôic me cho du coi can nôm nêa này, cũng không the yên tâm khi thấy nêa con của mình nêa thàn nì lam bia nôm nêa.

Buoi chieu vãn hiu hát phui uông xóm Cai Cao một mau vang uia, tổng lan khi mông trong căn nha lai bay lên buôn bing heo nan. Côi tiếng gia gia tô nôm đôi me!

kinh vãng lai, hình nhô nổi sóng ôi này cái gì cũng tằm bời, cho nên người ta chớ biết lo coi bởa sang bởa chiều, chớ không thể lo xa. Ông Bảy Ngán vô buồn bồng huê thuốc rồu Bìm Bịp ra khoe:

- Thoá con bao nhiêu này, máy anh em mình nhâu hết năng sức huê cho rồi, chớ con ñe danh cá hoaí trong tuithì cũng vậy.

Ông Năm Chieu can lai:

- Y... ñâu ñôic; uông quai này anh Bảy. Chớ có lai ñe mai một ñoà rồu trắng vô gấm thêm nõa chớ

Ông Bảy Ngán nhìn Năm Chieu nhe mắt, nói:

- Huê thuốc rồu này thuốc ve thạp cá, tới mỗi bời vô hai cái mắt con rận Hoá Ñạt bởi lảm, nên uông trò ñôic mới bả chông cũng khai Bởa nay tới muón ñái hết cho anh em, uông vô ñi ñe ñoà sống ñoà giou

Trong lúc chớ bả ñem mới lảm, ông Bảy Ngán hoá một dĩa tôm khoà nhâu ñô Toim ñái gặp năng tốt, phần con Nôi phôi ky lờing cho nên thò nôi ñoai uông thây phát thêm. Lả bả vông nien với nhau nên biết yì ông Năm Chieu không can khách sả bởc vai con bời vô miệng nhai rồi nói:

- Nhiều khi ôi trong cô quan tuí tới bở tuí nôi bả hoaí, nên ñâu coi ñaim ñi kiem ñoai ñi sô be A ñ ba cái tồng chao thei cũng muón thanh ông thây chớ luôn, thêm một tô canh chua má không biết lấy cái gì ñe ñau!

Máy người ñe coi ngát, vô lúc ñoithì bả bồng dĩa tôm cang nõing ñi lảm nói giông ñái bả:

- Bởa nay thì cho máy anh ăn bở ñoing lo. Chớ ñau ñi tới gôí theo một môi tiền bả thì ôi này không coi chớ con cá ñaim thì thiếu gì...

Ông Bảy Ngán bồng cái chùng da ech lảm bả ngang lảm côi uông cain xuong phần nõa, rồi khà theo ñung ñieu của ñam nhâu mien que ñoi:

- Bởa nay cho tới nhá côi theo máy anh một bở ñen?

Ba Thanh côi rỏ ñing trailói:

- Chớ sô tuí tới quác cain cáu trôic chớ Con anh thì xuong chìm tại bẻ lo gì, coi khi anh con nhô chớ Bảy cao giou cho em.

Ông Bảy Ngán nói giông khe khà:

- Hoing coi anh Năm ghe ñây thì khi ñau tới gặp ñôic anh. Thoá mình vô cain một cái coi cho ñe ñi, rồi coi muón xin xoigì thì ñoi chut nõa.

Ông Năm Chieu phần trần:

- Tới với anh Ba Thanh nhâu lai rai với anh bao nhiêu cũng ñôic, con anh Sáu Hoá này thì che bở, vì tồ lờing của anh con rất yeu, uông con thua máy con thàn lảm uông rồu cũng nõa. Sao máy ông ñoing yu ho ñe...

Trôi bả ñâu sảm tới coi vai cuim máy mau chì che phui lảm cho Vam Ñat Cai Cao cang thêm hoang vãng ñam u. Tiếng cá ñôic ăn bả tồ ñoi bả sóng vãng lai, hoả lảm với tiếng ho ga của treicon ôi ñe ñoi bở kinh theo ñoing giou lảm ñam, khi ñe cho con người ñang sinh sóng ñi này, ñoing nhô lúc ñau cũng ñang chớ ñoing môi thoi thien tại va ñe ñam!

Ñe ñam này cai xom Cai Cao ai cũng ñe chông, bởi chiez tau ñâu bả uí bả bả bả hoả trỏa, lảm cho mỗi người thêm thá thom. Chớ coi ñe ông Bảy Ngán lảm côi ñôic tiếng nói tiếng côi, ñoi bẻ thì than cuí ñam hoing lảm ñoic. Con bả hình nhô ñai

quen thì bao nhiêu sôi háo này giờ, nên nâng lo ran gạo nên nấu nó cho ga cho thật ngon nên nấu khếch. Trong giây phút nấu ban nấu quen mặt chiếc tau nấu bằng, mỗi vĩa cháy xuống nấu nấu sôi này. Chè con lại bao nó vui mừng, khi ban với ông Bảy Ngàn gặp lại ông Năm Chiêu, cùng với mấy người Việt Minh nâng dần thân trên con nõng cách mang cầu nõc.

Ông Bảy Ngàn nõc nhìn mỗi người, rồi nói nhỏ:

- Thôi anh em mình coi vanhuyên nhuyên thì chớ nên một lát nữa mình con anh thêm mấy moin kia, chớ con lam khếch một lát bõm nữa lại thì toá bất thõng nõn ghen...

Nên gặp lại lời mới. Ông Ba Thanh bõng chung nõc lên uõn can, rồi hỏi:

- Anh Bảy năm nay nõc bao nhiêu niên ky rồi?
- Tết này nữa là 61. Con Anh?
- Toá mỗi coi 52, con nhỏ hơn anh nhiều. Hỏi trõc que anh ở đâu?
- Bên làng Thành Nõng Tân Gò Công. Con anh?
- Toá thì que ở quận Mõi Cay tân Bên Tre.

Ông Bảy Ngàn day qua Sáu Hoạ hỏi:

- Con anh Sáu que ở đâu vậy anh?
- Toá thì ở trên xã Tân Thạch.

Gặp thêm vài miếng mới nữa, rồi ông Ba Thanh nói:

- Dân ở làng Thành Nõng Gò Công võng nghe cũng nói tiếng một vung, con tuí thõ Gò Công can ở xa cõ thì khỏi nói, nõc khỏe và giúp nẽm thì nõc xa với cái theá giỏi chõa chác thua ai. Ông gia toá ông ham coi một cây tuí thõ Gò Công, vậy mà nẽn chẽt vãn con ao nõc!

Ông Bảy Ngàn nói giõng hỏi trãm xuống:

- Ôi.. không phải hai ở làng Thành Nõng là coi nõc cây tuí thõ nõc này anh. Phải nhà giau mỗi coi bõ thõng một cây tuí nõc này nõng gần cái năm mỗi rồi. Con cây Cãm Lai, hay Gò Nõc thì phải coi người một lòng. Nên khi ra ra vãn cây nõc mỗi nõc, nẽ cho trong tuí bên này coi hình me bõng con, thì bên kia cũng vậy. Con nữa can thì phải rã cây Mun, nẽm xuống khoi cho nẽn khi nào nõc khoi mỗi tiến.

Cõn say chẽnh cho ông lam cho mấy ông thân Việt Minh nõc chuyễn nõc bõp rang, mà quen mặt thì chiếc tau nấu bằng hiện nâng tuấn tiêu, ở trên khuic sông này nõc la hung thân ác quẽ. Nên chõng nghe tiếng uõu tõ xa võng lại, ông nào ông này xuất hãn mò hoá tân nõc lại liền. Ông Bảy Ngàn vãn tai lên nghe rồi nói nhỏ:

- Không sao. Nõc nâng cháy cặp me bên Tân Thõi.

Ông Sáu Hoạ hỏi:

- Anh Bảy nghe bằng cách nào mà biết nõc hay quai vậy?

Ông Bảy Ngàn cõc ha ha nói:

- Thì sông ở tai chõ này nghe thì rồi quen, lúc ban nấu bõ xoá hoai chõ hay ho gì.

Vĩa lúc nõc thì ban cũng khe nẽ bõng lên một dĩa gói ga bõp la chanh, bay mũi thõm phõc rồi nõc:

- Mấy anh ghe bất tỉnh lĩn không biết lam nõn gì nẽ này, thõ thì coi chi dung này ăn lấy thõ với với chõng toá ghen.

Ông Năm Chiêu ngoi ông Bảy Ngàn, chãm rã rồi nói:

- Thoá baý giô mình uông hết môt ly này nũa, rồi ăn chab ngen?

Ông Baý Ngạn nói giông phan hai:

- Ôi.. tuy anh sao cũng nõi. Mà tính chông náo máy anh nĩ này?

Ông Nam Chiêu, nói nhoi

- Chắc nguilaí này nếm này, sang mai tui tới nĩ sớm.

Ông Baý Ngạn chep miệng than :

- Chao.. gặp dõ nĩa, không biết “nhatoá” cõisoin nõi thõináo nẽ cho anh xaich veitrong ăn chõa nũa.

- Oí... lo gì anh. Tui tới sáng nhõ rồi cõivaý. Hết nõi anh tõi nĩa thì tính tõi nõi

Ba Thanh gặp môt miếng laichanh bõivoamiếng nhai, rồi nói:

- Chông náo hõa bình tới trõive nĩaý sống với anh chõ Baý ngen?

Ông Baý Ngạn cõoi ngát, nói:

- Tôông chuyẽn gì thì khoi chõichuyẽn nõi đẽ thoá. Nĩa ỏ nĩaý con nhiều lam, phãu vãi nãm sách lam mình lãp võõn dõõng giã khoi ru. Chẽ sối con chĩa tranh giã giãkeo dai, không biết tõi khi náo mõi chãm dõt nõi nĩaý, nẽ cho bõn mình keo hết ve nĩaý nãm mãlãp nghiep...

Chab gã con noing hõa ông náo ông này hup nõi mõi hõa hõa, nếm này giõ chõõng rong ngõin nẽn tan muõa mõi phan náo. Ông Sau Hoã sốa lãi bõngõa, rồi nói lõn:

- Nãm nĩa mã giõ thoá riu riu lam tới nhõilãi hõm trõõic, mình nĩ am sát cãi thãng Tô Nhõn ỏ trẽn xã Phũ Thuãn không chẽ mõi lãtõic nõi chõu..

Ông Nam Chiêu hõi mãc:

- Cõiphã hõm trõõic xa với lãu quã rồi tay run hõn nẽ? Chõitoá nghe ngõõi ta nõi lãi, bãn cãi gì mã thoá mõi sũng vò thieu nĩa rãch cãi aõ nõt vui cõuã con “võ nhoi” cõuã nõi mã không chẽ vãy?

Ba Thanh cõõoi lẽn hõa hõa rồi nói chen vò

- Tõa nghi quã Chẽ bõa nõi anh Sau Hoã bõ mãc dõm cõi tõi nõi lam ăn chõigì. Tô rã sãp lẽn tới nẽ nghõ hõ ông náo nõi cõi nĩ am sát, thì yeõm trõi cho ve nĩa hõa với vãi nếm, cho hai con mã bõn ngoi cãi nĩa chõu con không thì cũng bãn trã lã nũa.

Ông Sau Hoã cõõoi ngát, rồi nói:

- Bõa này tới mõi nõi thiẽt với cãc nõi chĩ mình ngen. Hõm nõi phã chỉ con või nõi cõuã nõi nõi da nẽn mõi chũt hay tãt nẽn thì nõi chẽ dõõi tay tới rồi. Nãm này trãng bõc nhõ miẽng dõã não lam sao tới chõu thãu, nẽn tới nhìn thãý mõi run tay, bõa hã lam cho máy vieõn nãn nõi nĩ trã ra ngoãi, thoá mình cõitãm cho nõi mõi cãi ăn treo, nõi khi náo cõicõ hõi thì mình tính lãi.

Cã bõn nẽn cõõoi lẽn cõic cõic. Nãy lã lã nĩa tiẽn ông Baý Ngãn mõi nõi nõi nĩa với máy ông bãn giã nõi chuyẽn bõng lõn mõi bõa, khiẽn cho ông cãm thãý sõi thoã mõi vui tõi rã cãm thiẽt cho sõi khoi cõuã con ngõõi. Cho nẽn ông uông chãng thãý say, nẽn ông cõitiep tục bõng nhão rõõu lẽn rồi nũa.

Ông Baý Ngãn nói võng vão trong:

- Bã sãp nõi nĩa rồi, cõi lo cho õng giũm tới ngen.

Ông Nam Chiêu cãn lãi:

- Nồng Anh. Khuya rồi nên cho chắt vại máng nước nhúng người Túii tới một lát nữa chui vào nóng rôm rả sôi nhất, chồi lo mung gió mát làm chi. Vì túii tới chườ nóng sống giòi nài quen rồi, anh hãy nên yên chắt người nài sang con lo lam lụng.

Bà Tônhardööri bồng lên, nói:

- Tới thì thôi harram chồi coi nếm nào nguissôm nài anh. Con cho người thì nài coi máng cái níp rồi, với con nôi hai con cui chắt ung muối cũng nui nếm này, vậy máng anh em cỡi thối nôi chuyên chông nào buồn người rồi hãy chung vào trong níp.

Nếm nài xuống khuya nôi nhón lên sống vào vào bở tiếng nung oap vang lên thaim thiet, khiến cho cỡi ngời nào nôi thối giac cũng cảm thấy băng khuang. Tổng luông giòi thối run nhanh cây tra bở nài qua vào chái nhai kêu xao xac, thanh thoang cỡi tiếng ech nóng nôi bắt thông kêu huet huet rein vang, làm cho nếm càng sâu thaim thaim thaim. Bà dón dẹp chên nui xong, rồi bồng lên một nài chuoá giac hông trang mieing. Thấy vậy ông Năm Chieu nói nôi:

- Chò Bậy coi kiếm nôi giông chuoá xiêm nên trong chóa? Giông chuoá môi này quay sai dôi lam, coi khi mình phải lấy nạng mà chới cho khỏi sút cui. Con lúc chín rúc cái voi thì mong vánh, ngót mắt tòm ra nuốt muốn gát coá

Bà nôi nhei trài lói:

- Ôi.. tới coi nghe nôi, không lúc này lo nài quai không coi nài nài nôi anh Năm.

Ông Năm Chieu hỏi tiếp:

- Dao này chò thấy trong ngời coi nôi hôn lúc trói không?

Bà nài nôi

- Khai nhiều rồi anh. Không chới máng ve thông, khi gặp giòi trôi mua, thì thông hay nài nôi!

Chong nếm dầu bác lùn chắt con leo lên một nôi lóa nôi lom, với một luông khỏi nên toá ra mình mong trong bóng tối. Tiếng muối kêu vo ve nhỏ một khúc nhạc nóng queá mỗi khi trôi im giòi Ông Bậy Ngai cảm con cui lên quô một vông rồi nôi:

- Bậy giòi mình nguissôm giac cho lải sộc ghen.

Tiếng phui chái lách xách chung vào níp, rồi nếm lá trôi lải nài nếm mí cho muối khỏi vôi nôi nài trôi thanh một tiếng nóng quen thuộc trong nôi sống hàng ngay cuiá ngời dân queá trói khi nài nguissôm chắt cỡi lười cũng chóa coi ai daim ao oôi coi nôi cái mung, nài khi nguissôm nôi nôi thoang hôi deá thoi

Ông Bậy Ngai nếm lười nài ra hui nài gan tan một nôi thuốc rồi mà chóa nguissôm nghe một nôi buồn bắt chột hien veá khi còn say bắt nài vào rôi. Tổng con nôi mỗi lải nôi lên ngay chồi lòng quai hàng nếm, khiến cho ông phải ngoá dầy lấy tay xoa bở máng lải. Không con nôi chắt dầu dân theo cảm tính, chồi không thể nào hết nôi. Mác dầu ông coi nhiều toa thuốc rôi trói chông nài lỏng rả hay, cho ai uống cũng nôi khen toa thuốc tới, không nôi với cái lỏng cuiá ông thì hình nhô nôi nài coi một vánh nài, mà thuốc rôi thông thông không làm sao chóa khỏi!